

РЕШЕНИЕ

№ 1899

гр. София, 16.03.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав,
в публично заседание на 03.02.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Веселина Женаварова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **12506** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.211 от Закона за Министерството на вътрешните работи /ЗМВР/.

Образувано е по жалба на Д. Д. Д., подадена чрез адв.А. – САК, срещу Заповед рег.№ 229з-500/09.10.2019г. на началника на 05 РУ на СДВР, с която на основание чл.204, т.4, чл.197, ал.1, т.3, чл.194, ал.2, т.1, предл.2-ро, алт.последна и чл.200, ал.1, т.11, предл.2-ро ЗМВР на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от 6 месеца. Жалбоподателят иска оспорената заповед да бъде отменена като незаконосъобразна – издадена при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и неправилно приложение на материалния закон. В жалба конкретно сде сочи, че в заповедта ДНО не мотивирал състава на нарушението, като сочените твърдения били общи и формално изложени, не ставало ясно за какви конкретно действия или бездействия е ангажирана дисциплинарната отговорност на служителя, за едно и също нарушение били наказани трима служители като ДНО не преценил какви са били действията на всеки един от тях поотделно предвид това, че дисциплинарната отговорност е лична. По този начин намира, че не е дадена конкретизация на нарушението, не са посочени обстоятелствата, при които е извършено. Освен това намира, че в случая не се касае за нарушение на служебната дисциплина по чл.194, ал.1, т.1 ЗМВР във формата на неизпълнение на заповед на началника на 05 РУ на СДВР, а на неизпълнение на служебни задължения – чл.194, ал.2, т.2 ЗМВР. Извършената неправилна

квалификация на нарушението сочи, че е самостоятелно основание за отмяната на оспорената заповед. Като нарушения на материалния закон оспорващият сочи неспазването на установената от чл.210, ал.1 ЗМВР форма на административния акт; липсата на мотиви относно формата на вината; непосочването на вредите, които са настъпили от поведението на служителя, възприето като дисциплинарно нарушение, съответно неправилно приложена разпоредбата на чл.206, ал.2 ЗМВР.

В съдебно заседание жалбоподателят Д. Д. Д., лично и чрез адв.А., поддържа изложеното в жалбата и направеното с нея искане. Претендира присъждането на направените по производството разноски по представен списък.

Ответникът по оспорването - началникът на 05 РУ на СДВР, р.пр., не изпраща пхпредставител в съд.з. В представени по делото писмени бележки от юрк.Г. моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна, а оспорената заповед намира за правилна и законосъобразна. Сочил, че в хода на дисциплинарното производство извършените нарушения са безспорно установени и че в случая се касае за формално нарушение – нарушение на заповед, с която служителят е запознат. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Не е спорно между страните и от доказателствата по делото се установява, че жалбоподателят към датата на налагане на дисциплинарното наказание, заема длъжността младши инспектор - старши полицай в група „Охрана на обществения ред“ на сектор „Охранителна полиция“ към 05 РУ на СДВР.

Съгласно ежедневна ведомост за разстановка на силите и средствата за 22.06.2019г. от 19,00 часа до 07,00 часа жалбоподателят е бил наряд в АП-44 от 19,00 часа до 07,00 часа.

По повод заявление от А. Я. И., че на 23.06.2019г. около 12,00 часа пред сградата на 05 РУ униформен служител е упражнил срещу него вербална агресия, наричайки го с обидни думи, е извършена проверка, резултатите от която са обективирани в справка рег.№ 229р-19325/09.09.2019г.

При проверката са снети обяснения и сведения от наказаниа служител, В. С. и К. Р. С.. Изискани са също така записите от камерите за видеонаблюдение към вътрешния двор на сградата, вход/изход от паркинга, както и обособения паркинг пред сградата. При преглед на видеозаписите от посочения ден, е опровергано твърдението на заявителя, че С. е излязъл от задната врата на автомобил Мерцедес с бутилка алкохол в ръка. Снето е сведение и от свидетеля на описания в заявлението инцидент – В. К. И., което също не потвърждава тези твърдения.

Според обясненията на жалбоподателя, дадени в хода на дисциплинарното производство, той и колегите му В. С. и К. С. са останали в сградата на РУ, за да си попълнят месечните индивидуални резултати. Последните потвърждават написаното от него в дадените от тях писмени сведения по случая.

Според сведението, дадено от ПИ В. П. Б. - оперативен дежурен в група ОДЧ при 05 РУ, дежурен на 23.06.2019г. от 08,00 часа до 08,00 часа на следващия ден, около 07,30 часа, идвайки на работа видял служители от нощната смяна – С., Д. и С., които попълвали документи в стаята за отвод. Не забелязал да се извършват нередни действия, след което заел мястото си в ОДЧ. Б. не разбрал за оставането им в РУ след определеното работно време и не разбрал кога са напуснали сградата на РУ.

Въз основа на събраните в хода на проверката материали е изготвена посочената по-горе справка рег.№ 229р-19325/09.09.2019г. Видно от справката, проверяващите са направили извод, че не са налице достатъчно данни, които да потвърдят изнесеното в заявление с вх.№ 229000-11828/24.06.2019г., подадено от А. Я. И. – не са потвърдени твърденията за отправени обидни изрази и квалификации към И., показанията на единствения свидетел, различен от служители на 05 РУ СДВР, са противоречиви, видеозаписът не потвърждава твърдението, че служителят, който го е обидил, е с бутилка алкохол в ръка, не са събрани и достатъчно данни, потвърждаващи твърдението, че служителите са били употребили алкохол преди инцидента.

Установеното, че служителите В. Н. С., Д. Д. Д. и К. Р. С. от група ООР са останали в сградата на районното управление до 12,30 часа без да информират и без да поискат разрешение от съответния началник /в случая ПИ В. Б. – оперативен дежурен в ОДЧ в 05 РУ СДВР/, е възприето като извършено в нарушение на т.1.1. от Заповед № 229з-160/21.03.2019г. на началника на РУ за организация на контрола и вътрешния ред в сградата на 05 РУ СДВР и квалифицирано като дисциплинарно нарушение, съгласно чл.194, ал.2, т.1 ЗМВР, за което съгласно чл.200, ал.1, т.11 ЗМВР във вр. с чл.197, ал.1, т.3 ЗМВР, се налага дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от 6 месеца до 1 година. Предвид това е предложено на началника на 05 РУ СДВР да спрямо служителите да бъдат предприети действия по налагане на дисциплинарно наказание.

Видно от посочената Заповед № 229з-160/21.03.2019г. на началника на 05 РУ на СДВР, приета като доказателство по делото, с т.1.1. от нея, сочена за нарушена в изготвената справка, е забранено на служителите от 05 РУ да нощуват и остават в сградата след времето, регламентирано от пропускателните им документи и без утвърден график за деня или разрешение от съответния началник. С тази заповед, съгласно приложения на л.41 протокол, жалбоподателят се е запознал лично като името му и положеният подпис са под т.5.

С покана рег.№ 229р-19446/10.09.2019г. жалбоподателят е поканен да се запознае с обобщената справка и да даде допълнителни обяснения или възражения в срок до 24 часа след запознаването с обобщената справка. Съгласно отбелязаното в поканата тя е връчена на оспорващия на 10.09.2019г. На същата дата той е депозирал сведение /л.54 по делото/, в което сочи, че след изтичане на дежурството са останали с В. С. и К. С. в сградата на районното управление, за да попълнят индивидуалните справки. Между 7,30 часа и 08,00 часа в стаята за отвод влязъл ПИ В. Б. – нов дежурен в ОДЧ, който ги попитал какво правят и след като му обяснили му казали, че не знаят кога ще свършат. Тръгнали си около 12,30 часа.

Тези данни се установяват и от показанията на разпитания по делото свидетел - К. Р. С..

Последвало е издаването на оспорената заповед, в която описанието на нарушението е идентично с това, направено в справката, съответно на дадената за него правна квалификация.

Заповедта е връчена на оспорващия на 14.10.2019г., а жалбата срещу нея е заведена в деловодството на административния съд на 23.10.2019г.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата е допустима. Подадена е срещу подлежащ на оспорване пред съд индивидуален административен акт, от лице, което е негов адресат и е

неблагоприятно засегнато от него, в преклузивния 14-дневен срок за оспорване.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт, освен на основанията, сочени от оспорващия, и на всички основания по чл.146 АПК, съдът приема следното:

В разпоредбата на чл.204 ЗМВР са посочени компетентните да налагат дисциплинарни наказания, органи, като правомощията им са диференцирани според йерархичното ниво на заеманата длъжност и видовете наказания. Според т.4 на чл.204 ЗМВР, наказанията се налагат със заповеди от служители на висши ръководни и ръководни длъжности - за наказанията по чл.197, ал.1, т.1 - 3.

В конкретния случай оспорената заповед е за налагане на дисциплинарно наказание по чл.197, ал.1, т.3 ЗМВР и е издадена от началника на 05 РУ СДВР, който в изпълнение на функциите си издава заповеди /чл.204, т.4 вр. с чл.54 вр. чл.37 и чл.42 ЗМВР/.

На основание чл.210, ал.1 от ЗМВР дисциплинарното наказание се налага с писмена заповед, в която задължително се посочват: извършителят; мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението; разпоредбите, които са нарушени, доказателствата, въз основа на които то е установено; правното основание и наказанието, което се налага; срокът на наказанието; пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва заповедта. В конкретния случай тези изисквания са изпълнени, обратно на твърденията на оспорващия. Оспорената в настоящото производство заповед е издадена при спазване на посочените изисквания за форма и съдържание на административния акт, изложени са фактическите и правни основания за ангажиране на дисциплинарната отговорност на жалбоподателя, което е предпоставка за правилното упражняване на съдебния контрол за законосъобразност и осигурява възможност на жалбоподателя да организира адекватно защитата си.

Не се установяват допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат квалифицирани като съществени и да мотивират отмяната на акта само на това основание.

Съгласно разпоредбата на чл.205, ал.1 ЗМВР дисциплинарно производство се образува при наличие на данни за извършено дисциплинарно нарушение и за неговия извършител. Според ал.2 на с.р. за изясняване на постъпилите данни и/или установяване на извършителя на дисциплинарното нарушение дисциплинарнонаказващият орган може да разпорежи извършване на проверка, като определя срок за нейното приключване. За организацията на дейността по установяване на дисциплинарни нарушения и налагане на дисциплинарни наказания от министъра на вътрешните работи е издадена Инstrukция № 8121з-470 от 27 април 2015г. за организацията на дейността по установяване на дисциплинарни нарушения и налагане на дисциплинарни наказания, събирането и обработката на информация за състоянието на дисциплината и дисциплинарната практика в Министерството на вътрешните работи, обнародвана в ДВ, бр.34 от 12 май 2015г. Съгласно чл.16 от тази инструкция, дисциплинарнонаказващият орган назначава проверка по чл.205, ал.2 ЗМВР с писмена заповед по образец, като копие от нея се изпраща незабавно в Дирекция "Човешки ресурси" - МВР. Държавният служител, срещу когото се извършва проверката, се запознава със заповедта, което обстоятелство удостоверява с подпис и отбелязване на дата и час.

В настоящия случай проверката е разпоредена с резолюция на ответника от

24.06.2019г., като е определен срок за извършването ѝ до 14.07.2019г. Липсва издадена нарочна заповед за това, в какъвто смисъл е разпоредбата на чл.16 от Инструкция № 8121з-470 от 27 април 2015г., но това нарушение съдът намира, че не е съществено, тъй като не е ограничило правото на участие на наказаното лице. В хода на извършването ѝ той е запознат с естеството ѝ, както и му е предоставена възможност да даде обяснения по обстоятелствата, изложени в сигнала на А. И.. Жалбоподателят е запознат с изготвената в резултат на проверката справка, предоставена му е възможност за даване на обяснения по случая след запознаване с нея – покана на л.52 по делото, получена от него на 10.09.2019г. в този смисъл не се установява допуснато нарушение на чл.206, ал.1 ЗМВР, която разпоредба предвижда, че дисциплинарно наказващият орган е длъжен преди налагане на дисциплинарното наказание да изслуша държавния служител или да приеме писмените му обяснения, освен когато по зависещи от държавния служител причини той не може да бъде изслушан или да даде писмени обяснения. В конкретния случай ответникът е изпълнил това свое задължение. Възможността за даване на писмени или устни обяснения по чл.206, ал.1 ЗМВР е предвидена алтернативно като дисциплинарнонаказващият орган не е задължен да осъществи и двете хипотези. В подкрепа на този извод е и разпоредбата на чл.26 от Инструкция № 8121з-470 от 27 април 2015г., според която дисциплинарнонаказващият орган не е длъжен да изслуша държавния служител, извършил нарушението, ако той е дал писмени обяснения преди издаване на заповедта за налагане на дисциплинарно наказание.

Спазени са и сроковете за налагане на дисциплинарното наказание, предвидени в чл.195, ал.1 вр. чл.196, ал.1 ЗМВР - не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от една година от извършването му, като нарушението в случая е открито със съставянето на справка рег.№ 229р-19325/09.09.2019г., сведена до знанието на ДНО на същата дата, видно от поставената от него резолюция. Съответно заповедта за налагане на дисциплинарно наказание е издадена на 09.10.2019г., в двумесечния срок по чл.195, ал.1 ЗМВР и в едногодишния срок по чл.196, ал.1 ЗМВР, предвид това, че дисциплинарното нарушение е извършено на 23.06.2019г.

Въпреки горните изводи за отсъствие на някое от отменителните основания по чл.146, т.1-3 АПК, съдът намира, че оспорената заповед е незаконосъобразна, тъй като неправилно е приложен материалният закон.

Дисциплинарната отговорност на жалбоподателя е ангажирана за това, че на 23.06.2019г., след изтичане на смяната му в 7.00 часа, същият, заедно с двама негови колеги, е останал в сградата на 05 РУ СДВР, с което е нарушил забраната по т.1.1. от Заповед № 229з-160/21.03.2019г. на началника на 05 РУ СДВР, което деяние е квалифицирано като дисциплинарно нарушение по см. на чл.194, ал.2, т.1, предл.2-ро, алт. последна ЗМВР, постановяваща, че дисциплинарно нарушение е неизпълнението на заповедите на прекия ръководител, за което съгласно чл.200, т.11, предл.2-ро ЗМВР – неизпълнение на заповеди, се налага дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от шест месеца до една година.

Безспорно се установи по делото, че на посочената дата действително жалбоподателят е останал в сградата на 05 РУ СДВР след изтичане на смяната му – назначен в наряд като АП 44 за времето от 19.00 часа на 22.06.2019г. до 07.00 часа на 23.06.2019г. За оставането в сградата не е представено разрешение от инспектор В. Б. – дежурен ОДЧ или друг ръководител и формално поведението на оспорващия осъществява

вмененото му дисциплинарно нарушение.

Заповед № 229з-160/21.03.2019г. на началника на 05 РУ СДВР обаче, налагайки забраната по т.1.1., не предвижда форма, в която следва да бъде дадено предвиденото разрешение за преодоляването ѝ в предвидените в нея случаи. В конкретния случай оспорващият и двамата му колеги дават обяснения, че са останали след края на смяната, за да попълват индивидуалните резултати за шестмесечието за целия взвод. Осъщественият от тях действия са установени от дежурния – В. Б., който в сметката от него обяснение по случая /л.31 по делото/ заявява, че е попитал какво правят и не е забелязал да извършват нередни действия. Поведението му и дадените от него обяснения сочат недвусмислено на дадено разрешение за оставане в сградата, съответстващо на изискването по т.1.1. от Заповед № 229з-160/21.03.2019г. на началника на 05 РУ СДВР, доколкото тя не предвижда изрична форма, в която то следва да бъде дадено.

Също така съдът намира, че формално извършеното нарушение на Заповед № 229з-160/21.03.2019г. не е обществено опасно, т.е. налице е крайна необходимост по смисъла на чл.13 НК, тъй като е извършено за да се защитят интересите на службата от изготвянето на справки за дейността на служителите от звеното, за която служебна дейност ДНО не сочи регламентация за място и време на извършване, доколкото по време на смяната си жалбоподателят и другите двама наказани служители следва да патрулират извън сградата на РУ.

Предвид изложеното съдът намира, че жалбоподателят не е осъществил вмененото му дисциплинарно нарушение, съответно изводът за отсъствие на извършено дисциплинарно нарушение обезпечава извод за липса на предпоставките за налагане на дисциплинарно наказание.

По изложените съображения заповедта като издадена при наличие на отменителното основание по чл.146, т.4 АПК следва да бъде отменена.

При този изход на спора претенцията на жалбоподателя за присъждане на направените по делото разноски е основателна. Такива са доказани в общ размер на 490 лева, от които 10 лева за заплатена държавна такса и 480 лева по договор за правна защита и съдействие на л.11 по делото.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 и чл.143, ал.1 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 31 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Заповед рег.№ 229з-500/09.10.2019г. на началника на 05 Районно управление на Столична дирекция на вътрешните работи.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на Д. Д. Д., ЕГН-[ЕГН], съдебни разноски в размер на 490 /четиристотин и деветдесет/ лева.

Решението, съгласно чл.211, изр.3-то ЗМВР, е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ:

